

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	3212204473
Dátum vydania rozhodnutia:	02.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3212204473.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 6C 136/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. januára 2015 č. k. 5Co 312/2014-192, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením zo 7. februára 2014 č. k. 6C 136/2012-141 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania proti rozsudku vo výške 20,-eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch), a to v lehote 3 dni od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení skonštatoval, že predmetom konania je nárok navrhovateľa z návrhu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Proti rozsudku vo veci samej podal navrhovateľ odvolanie, čím mu vznikla podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť, pričom výška poplatku je 20,- eur, t. j. rovnaká, ako z návrhu v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch a pol. č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. V danej súvislosti zdôraznil, že v čase podania návrhu bolo síce konanie od súdnych poplatkov oslobodené (až do 30. septembra 2012) a v zmysle ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch sa z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012, no dodal, že po tomto dni sa nielenže stal splatným poplatok za odvolanie, ale aj samotný poplatkový úkon (odvolanie) bol navrhnutý po 30. septembri 2012. Na základe uvedeného dospel k záveru, že prechodné ustanovenie ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch

nemožno vykladať v tom zmysle, že by navrhovateľ nemal platiť súdny poplatok za odvolanie podané vo veci samej po 30. septembri 2012. Zároveň navrhovateľa poučil, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 14. januára 2015 č. k. 5Co 312/2015-192 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení poukázal na § 1, § 2 ods. 4, § 4 ods. 1 písm. k/ (v znení účinnom do 30. septembra 2012), § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2, § 7 ods. 10 a § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. V odôvodnení uviedol, že sa po preskúmaní veci stotožnil s napadnutým rozhodnutím o poplatkovej povinnosti, ktoré je výsledkom správneho procesného postupu súdu prvého stupňa. Je nepochybné, že navrhovateľ využil svoje právo podať proti rozhodnutiu vo veci samej riadny opravný prostriedok v zákonom stanovenej lehote, s čím zákon o súdnych poplatkoch v zmysle ust. § 5 ods. 1 písm. a) ex lege spája vznik poplatkovej povinnosti na strane poplatníka, za ktorého treba s poukazom na ust. § 2 ods. 4 citovaného zákona považovať toho, kto podal odvolanie. Poplatková povinnosť by podľa tohto ustanovenia nevznikla odvolateľovi výlučne za predpokladu, že by bol oslobodený od súdnych poplatkov. Zákonom č. 286/2012 Z. z. bolo s účinnosťou od 1. októbra 2012 vypustené ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch, čoho dôsledkom je v tejto súvislosti skutočnosť, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté po nadobudnutí účinnosti tejto novelizácie sa poplatky vyberajú podľa aktuálne účinných predpisov (§ 18ca zákona o súdnych poplatkoch a contrario). Na základe uvedeného treba dospieť jednoznačne k záveru, že navrhovateľovi podaním odvolania 5. februára 2014 vznikla poplatková povinnosť a úlohou súdu prvého stupňa bolo vyrubiť mu uznesením súdny poplatok podľa príslušnej položky sadzobníka, k čomu aj pristúpil. Nie je zjavné, na základe čoho navrhovateľ vytýka súdu prvého stupňa absenciu podstatnej náležitosti napadnutého rozhodnutia, ktorým je odôvodnenie, keď súd prvého stupňa vyrubenie súdneho poplatku navrhovateľovi odôvodnil dostatočne presvedčivo a pomerne vyčerpávajúco pre tento druh rozhodnutia, pričom s jeho odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Odvolací súd tiež nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa, v zmysle ktorej spoplatneniu podľa položky č. 7a podlieha len podanie návrhu na náhradu škody a súd prvého stupňa tak svojvoľne rozšíril okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, ak tento vyrubil aj za podanie odvolania. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na ust. § 5 ods. 1 písm. a/ a na § 6 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2008 sp. zn. 2 Obo 22/2008. Pokiaľ išlo o námietku navrhovateľa, v zmysle ktorej bol návrh podaný pred 1. októbrom 2012 a konanie tak začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., kedy bolo od súdneho poplatku oslobodené, túto odvolací súd rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú. Poukázal pritom na ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch a uviedol, že odvolacie konanie, ktoré navrhovateľ inicioval využitím práva podať riadny opravný prostriedok proti rozsudku súdu prvého stupňa, začalo 5. februára 2014, a to doručením odvolania súdu prvého stupňa. V tomto čase už bol účinný zákon č. 286/2012 Z. z., preto sa navrhovateľ nemôže odvolávať na vecné zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorému konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom podliehalo v danom prípade výlučne na prvom stupni.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 280/2014, 2 Cdo 295/2014, 2 Cdo 310/2014, 2 Cdo 331/2014, 2 Cdo 350/2014, 2 Cdo 552/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 353/2014, 5 Cdo 390/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 526/2014, 8 Cdo 431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu

stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.